Lietas materiāli Nr. 129058616
Lietvedības Nr.104AA-654-16/31

SPRIEDUMS

Rīgā 2016.gada 26.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.Jansone,
tiesneses L.Kuzmane un Ā.Ždanova,

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. D/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149[15]. panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, sakarā ar /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu,

Aprakstošā daļa

[1] 2016.gada 8.dmaijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 6.rotas jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 210684 (turpmāk arī – Protokols) par to, ka 2016.gada 8.maijā plkst.10.49 Rīgā /pers. D/ vadīja transportlīdzekli BMW X5 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ pa Lāčplēša ielu no Maskavas ielas puses virzienā uz Krasta ielu alkoholisko dzērienu ietekmē ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 1.1776 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai bioloģiskajā vidē.

Šādas /pers. D/ darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.[15] panta trešās daļas.

[2] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu LAPK 149.[15]panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 5 (piecām diennaktīm), naudas sodu 850 *euro* (astoņi simti piecdesmit *euro*) apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un atpūtas kuģu vadīšanas tiesības vai aizliedzot to iegūšanu, ja šādu tiesību nav, uz 2 (diviem) gadiem.

Spriedums pamatots šādi:

[2.1] Tiesa secinājusi, ka /pers. D/ vaina pārkāpuma izdarīšanā, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.[15] panta trešajā daļā, pierādīta ar visiem lietas materiāliem: 2016.gada 8.maijā sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC210684, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr. NB339972, no kura redzams, ka /pers. D/ izelpotajā gaisā alkohola koncentrācija pirmajā mērījumā bijusi 1,17760/00, otrajā mērījumā – 1,19600/00 un citiem lietas materiāliem, kas apstiprina pārkāpuma izdarīšanu.

Par pārkāpēju noskaidrots: /pers. D/ dzimis /datums/, deklarētā adrese /adrese/, agrāk administratīvi sodīts, pēdējo reizi 2016.gada 13.janvārī pēc LAPK 186. panta 1.daļas ar naudas sodu 15,00 EUR apmērā, lietā nav ziņu, kas liegtu piemērot pārkāpējam administratīvo arestu.

Tiesa pārkāpēja paskaidrojumus par to, ka viņš ir lietojis mutes dobumu atsvaidzinošu līdzekli uzskatījusi par nepamatotiem un vērtējusi kā aizstāvības pozīciju, jo /pers. D/ tiesas sēdē atteicās no ekspertīzes veikšanas sakarā ar nepieciešamību noskaidrot, vai no minētā līdzekļa lietošanas viņa bioloģiskajā vidē (asinīs) varēja parādīties 1,1776 promiles alkohola.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņēmusi vērā pārkāpuma raksturu un sabiedrisko bīstamību un pārkāpēja personību, par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzinusi to, ka pārkāpējs savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo, atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nav konstatējusi.

[3] Par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumu /pers. D/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz to atcelt daļā par viņa sodīšanu pēc LAPK 149.[15] panta trešās daļas un atzīt viņu par vainīgu un sodīt par LAPK 149.[15] panta

otrajā daļā paredzēto pārkāpumu. Lūdz lietu izskatīt mutvārdu procesā.

Sūdzībā norāda, ka tiesas spriedumam pilnībā nepiekrīt, jo uzskata, ka policijas rīcībā esošais alkometrs, ar kuru viņam veica alkohola pārbaudi izelpojamā gaisā, ir uzrādījis nepareizus mērījumus. Tiesas sēdē savu vainu atzina, alkohola reibums noteikti viņam bija, bet faktiski alkohola reibums bija mazāks kā l,0 promile, kā arī paskaidro, ka nepiekrītot un apšaubot faktiskā alkohola daudzumu, divu stundu laikā ir griezies Ekspertīžu centrā. Ekspertīžu centrā viņam konstatēja daudz mazāku alkohola saturu - 0,64 promiles alkohola izelpojamā gaisā.

Ārsts-narkologs viņu pārbaudīja ar izelpojamā gaisa kontroles aparātu ALCOOANT 6020 un šis mērījums - 0,64 promiles ir bez kļūdas korekcijas. Veica apmaksu par šo pakalpojumu, par ko tika izdota kvīts Nr.74908. Pretēji viņa lūgumam veikt medicīnas pārbaudi alkohola ietekmes noteikšanai, sastādot protokolu un paņemot urīna un asins analīzes, ārsts uzskatīja, ka šāda pārbaude nav nepieciešama, jo alkohola reibums ir tāpat.

Atbilstoši Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centra informācijai - alkometrs nosaka alkohola koncentrāciju izelpā (mērvienība:mg/l) un veic pārrēķinu, nosakot alkohola saturu (koncentrāciju) asinīs (1000 daļa jeb procenta desmitdaļa - promile). Alkohola satura asinīs attiecība pret alkohola satura izelpotajā gaisā ir 2200:1. Saskaņā ar 2005.gada 20.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.977 „Prasības mēraparātiem, ar kuriem nosaka alkohola koncentrāciju personas izelpotajā gaisā", pieļaujamā kļūda ir piemērojama alkohola masas koncentrācijai mg/1, kas nav identiska mērvienība iegūtajam promiļu skaitam. Lai pārrēķinātu alkometra noteikto rādījumu promilēs, kļūda ir sekojoša:

- ± 0,032 mg/l (0,0704 promiles), ja masas koncentrācija ir mazāka par 0,400 mg/l (0,88 promiles);
- 8%, ja masas koncentrācija ir 0,400 mg/1 (0,88 promiles) vai lielāka.

Tiesas sēdē tāpat paskaidroja, ka īsi pirms medicīniskās pārbaudes bija lietojis mutes atsvaidzinātāju 32 BIONORMA, jo elpa bija smirdoša. Tiesnesei uzrādīja mutes atsvaidzinātāju, uz kura iepakojuma varēja redzēt sastāvdaļu - alkohols. Taču tiesnesis to neņēma vērā un uzstāja uz kaut kādas ķīmiskās ekspertīzes veikšanu, kas varētu ievilkties vairākus mēnešus. Ķīmiskā ekspertīze var tikai apliecināt, ka mutes atsvaidzinātāja sastāvā ir alkohols, bet ne to, ka nebija alkohola reibumā.

Ņemot vērā, ka viņa automašīna atradās maksas stāvvietā, pieņēma lēmumu nelūgt ķīmisko ekspertīzi, lai tiesa varētu pieņemt lēmumu un viņš varētu izņemt automašīnu no stāvvietas. Šobrīd ir noskaidrojis, ka ekspertīzes veikšanai ir jānogādā litrs vielas, kas liekas absolūti nepieņemami. Tāpat iepazīstoties ar Ministru Kabineta 2006.gada 5.decembra Noteikumiem par pārbaudēm alkohola ietekmes noteikšanai un publiski pieejamiem narkologu skaidrojumiem, ir konstatējis, ka vienas stundas laikā alkohola saturs izelpojamā gaisā samazinās apmēram par 0,1 promili, bet reāli divu stundu laikā alkohola saturs elpā ir samazinājās gandrīz par 0,66 promilēm (bez kļūdas korekcijas), kas ir iespējams, ja ir bijis cits ārējs apstāklis, kas varētu palielināt alkohola mērījumu. Tāpat ir interesējies, kur var veikt ķīmisko ekspertīzi mutes atsvaidzinātājam. VP Ekspertīžu centrā un Valsts Tiesu ekspertīžu centrā paskaidroja, ka jāpērk viens litrs nepieciešamā šķidruma, lai veiktu ekspertīzi, jo tik maziem tilpumiem šo ekspertīzi neveic.

[4] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{20}panta pirmās daļas nosacījumiem, Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka ir pamats apelācijas sūdzības izskatīšanai rakstveida procesā un nav pamata apmierināt pieteikto lūgumu par mutvārdu procesa noteikšanu lietā.

M o t ī v u d a ļ a

[5] izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. D/ iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 11.maija spriedums atstājams negrozīts.

[6] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

[7] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesneses pieņemtais nolēmums ir motivēts un pamatots ar LAPK normām.

[8] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs 2016.gada 8.maijā plkst.10.49 Rīgā vadīja transportlīdzekli pa Lāčplēša ielu no Maskavas ielas puses virzienā uz Krasta ielu alkohola reibumā. Lietā ir strīds, vai /pers. D/ izelpotajā gaisā pamatoti konstatēta alkohola koncentrācija, kas pārsniedz 1,0 promili.

[9] Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles – transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, kā arī mopēdu un velosipēdu vadītājiem.

Saskaņā ar LAPK 149.^{15}panta trešo daļu par transportlīdzekļa vadīšanu (..), ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,0 promiles, bet nepārsniedz 1,5 promiles, - (..) transportlīdzekļa

vadītājam piemēro administratīvo arestu no piecām līdz desmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no astoņsimt piecdesmit līdz tūkstoš divsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem gadiem.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka persona vadīja transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija pārsniedz 1,0 promili, bet nepārsniedz 1,5 promiles.

[10] Kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā, nosaka Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumi Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk arī Noteikumi Nr.15). Proti, alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā transportlīdzekļa vadītājam pārbauda Valsts policijas darbinieks (..), izmantojot portatīvo ierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai (turpmāk - mēraparāts). Mēraparāta uzrādītā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir atbilstoša alkohola koncentrācijai asinīs (2.punkts), transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic ar viņa mutisku piekrišanu (3.punkts). Ja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā nav iespējams veikt vai ja transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt pārbaudes veikšanai vai tās rezultātiem, darbinieks izdara attiecīgu ierakstu šo noteikumu 8.punktā minētajā protokolā (transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols) un attiecīgo personu divu stundu laikā nogādā tuvākajā šo noteikumu 1.pielikumā minētajā ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai (4.punkts). Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic, izdarot divus mērījumus, ar 15-20 minūšu intervālu (6.punkts). Transportlīdzekļa vadītāja paraksts uz darbinieka aizpildītā protokola apliecina, ka attiecīgais transportlīdzekļa vadītājs piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem (9.punkts).

[11] Kā konstatējams no lietas materiāliem, policijas darbinieks alkohola koncentrācijas pārbaudei sūdzības iesniedzēja izelpotajā gaisā ir izmantojis verificētu mērierīci, ko apliecina atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. A-6831V16, intervāls starp pirmo un otro pārbaudi ir bijis 15 minūtes, sūdzības iesniedzējs ir devis piekrišanu pārbaudei un parakstījis pārbaudes rezultātus, tādējādi piekrītot pārbaudes rezultātiem. Policijas darbinieks ir aizpildījis un parakstījis transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, kam pievienojis alkometra izdrukas, kas apliecina protokolā norādītos mērījumus.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka alkohola pārbaude izelpotajā gaisā ir veikta ar verificētu alkometru, un atbilstoši noteikumu Nr.15 prasībām, līdz ar to apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt nedz ar alkometru veiktā mērījuma precizitāti, nedz arī veiktā mērījuma kārtību.

Vērtējot sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, ka īsi pirms medicīniskās pārbaudes /pers. D/ bija lietojis mutes atsvaidzinātāju "32 Bionorma", kura sastāvā ir alkohols, un vēlāk divu stundu laikā griežoties Ekspertīžu centrā, tika konstatēta par 0.66 promilēm mazāka alkohola koncentrācija izelpotā gaisā, nekā to tika konstatējis policijas darbinieks, apelācijas instances tiesa norāda turpmāk minēto.

No lietas materiāliem nav konstatējams apstāklis, ka /pers. D/ būtu norādījis policijas darbiniekam, ka ir lietojis mutes dobuma atsvaidzinātāju un izteicis pieprasījumu nogādāt viņu ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai, tieši otrādi – viņš ir parakstījis gan administratīvā pārkāpuma protokolu, gan arī transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, tādējādi piekrītot pārbaudes rezultātiem – arī konstatētās alkohola ietekmes apmēram. Tāpat arī ir konstatējams, ka /pers. D/ pirmās instances tiesā ir atteicies no ekspertīzes veikšanas sakarā ar nepieciešamību noskaidrot, vai no mutes atsvaidzinātāja "32 Bionorma" lietošanas viņa bioloģiskajā vidē (asinīs) varēja tikt konstatētas 1.1776 promiles alkohola. Visi šie apstākļi kopumā dod apelācijas instances tiesai pamatu uzskatīt, ka /pers. D/ paskaidrojumi par mutes dobumu atsvaidzinoša līdzekļa lietošanu ir vērtējami kā aizstāvības pozīcija, kā to ir arī norādījusi pirmās instances tiesa, savukārt Ekspertīžu centrā atkārtoti veiktie mērījuma rezultāti alkohola koncentrācijas noteikšanai konkrētā gadījumā apelācijas instances tiesas ieskatā nav atzīstami par pietiekamu pierādījumu, kas būtu par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

[12] Saskaņā ar LAPK 243.panta astoto daļu, pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Saskaņā ar LAPK 244.pantu, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta un lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami, atzīstami par ticamiem un pieļaujamiem, lai secinātu, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 149.^{15}panta trešajā daļā.

[13] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka sods /pers. D/ ir piemērots tiesiski un pamatoti, atbilstoši LAPK 32.panta noteiktajam. Tiesa /pers. D/ ir piemērojusi LAPK 149.^{15}panta trešās daļas sankcijā paredzēto minimālo sodu, ko apelācijas instances tiesa konkrētā gadījumā atzīst par pamatotu un samērīgu.

[14] Tādējādi, ņemot vērā visu augstāk minēto, apelācijas instances tiesa uzskata, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 11.maija spriedums ir tiesisks un atstājams negrozīts.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 11.maija spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. D/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Sprieduma sastādīšanas un pieejamības diena 2016.gada 26.septembris.

Tiesnese I.Jansone
Tiesnese L.Kuzmane
Tiesnese Ā.Ždanova